

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

II^{то} обикновено Народно Събрание.

(Втора сесия.)

LXXV ЗАСЪДАНИЕ, ВТОРНИКЪ 11 НОЕМВРИЙ 1880 ГОД.

(Подъ председателството на Г-на Сукнарова. — Начало въ единъ часъ послѣ пладнѣ.)

Председателъ: (Звъни.) Ще се чете списъка.

Секр. Грънчаровъ (чете списъка на депутатитѣ).

Отсъствували: Христо Стояновъ, Стоянъ Брънчевъ, Даскаловъ, Досифъевскій, Расолковъ, Иосифъ Ковачевъ, Кара-Петровъ, Тодоръ Балабановъ, Даскалъ Тодоръ, Атанасъ Храповъ, Г. Тишевъ, Кирковъ, Т. Бурмовъ, Д. Цанковъ, Начевичъ, Атанасъ Костовъ, Кънчо Жековъ, Д. Бърневъ, Василь Поповичъ, Т. Станчевъ, Михалаки Колони, Симеонъ Митрополитъ Преславски, Болѣрски, Тодоръ Икономовъ, Симеонъ Янчевъ, Петръ Черневъ, Тодоръ Петровъ, Иванчо Стояновъ, Симо Соколовъ, Цвѣтко Илєевъ и Стефанъ Поповъ.

Председателъ: Отъ 172 представители 52 отсъствуватъ, 120 присѣдствуватъ. Слѣдователно повече отъ половината има и засѣданието се отворя. На дневенъ редъ е да се разгледъ законопроекта за съставянieto на българската войска, но г-на докладчика го нѣма. Тогава има отъ Министра на Външнитѣ Дѣла внесенъ законъ за общинитѣ. Той ще се чете.

Секр. Каролевъ (чете отношението отъ г-на Министра Цанкова):

Господину Председателю на II. обикновено Народно Събрание.

Съ настоящето като Ви препращамъ пълния текстъ отъ проекта за общинския законъ, който е внесенъ въ Нар. Събрание въ миналата му сесия, имамъ честь да Ви моля, Г-не Председателю, да се распоредите, щото тоя проектъ да се гуди на дневний редъ въ едно отъ най близекитѣ засѣдания, за да се избере комиссия за разгледъването му.

Министръ Д. Цанковъ.

Сожия 10 Ноември 1880 год.

Председателъ: Този е сѣщиятъ законопроектъ ланскій, само не бѣше тогава напълно внесенъ. Ако ще Народното Събрание, може да се прочете само оная частъ, която се допълни.

Недѣлковичъ: Лани се внесе частно отъ г-на Министра Цанкова. Този е Министерскій законопроектъ и трѣба да се изпълнятъ всичкитѣ формалности.

М-ръ. Цанковъ: Този законопроектъ не е отъ Министерството, но въ миналата сесия го внесохъ като депутатъ съ потребнитѣ подписи. Тогава имаше една частъ не довършена и понеже Народното Събрание бързаше, то не можа да се чете на цѣло. Тѣзи частъ е само допълнение и ако Народното Събрание намира за удобно, нека даде законопроекта на комисия. А сега да се чете само оная частъ, която не се прочете въ миналата сесия.

Секр. Каролевъ (чете):

Особни права и длѣжности на общинския секретаръ и на старшинския писаръ.

161. Секретаря се наименоува, въспира се и се сваля отъ служба отъ общинския съвѣтъ, слѣдъ одобренieto на постоянната комисия на окръжното събрание.

Въспиранието отъ служба не може да се продължава по много отъ три мѣсеца.

162. Заплатата на общинския секретаръ се опредѣля отъ общинския съвѣтъ.

Освѣтъ по причина на болѣсть, ако отсъствието на секретаря се продължи по много отъ единъ мѣсець по друга причина, заплатата му се дава на оногова, който го замѣства.

163. Старшинския писаръ по право е учителя отъ първоначалното училище, или по опитния отъ учителитѣ, ако тия послѣднитѣ се намиратъ по много въ първоначалнитѣ училища на старшинството по одобренieto на общинската управа.

164. Старшинския писаръ нѣма заплата за тая длѣжностъ, а едно възнаграждение, което се назначава отъ общинскитѣ избиратели на старшинството. Въ случай на незадоволствие общинския съвѣтъ рѣшава.

165. Секретаря или писаря е натоваренъ съ съчинението на дневницитѣ, които се подписватъ отъ членоветѣ на съвѣта или на управата, както и съ вписванието въ особна книга на поста-

новленията, които се подписват от градоначалника или от кмета и от секретаря или писаря.

166. За изпълнението на предишния член секретаря или писаря държи двѣ книги нумерирани и пропунуровани от градоначалника или кмета, едната за общинския или старшинския съветъ, а другата за общинската или старшинската оправа.

167. Секретаря е длъженъ да се съобразява съ наставленията, които му се даватъ било от общинския съветъ, било от общинската оправа, било от градоначалника.

168. Старшинския писаръ е длъженъ да се съобразява съ наставленията, които му се даватъ било от старшинския съветъ, било от старшинската оправа, било от кмета.

Особни права и длъжности на общинския и старшинския бирникъ.

169. Общинския или старшинския съветъ наименоува, въспира и сваля отъ служба бирника, първия по удобрието на постоянната комиссия отъ окръжното събрание, а втория по удобрието на общинския съветъ.

Въспиранието отъ служба се продължава не по много отъ три мѣсеца.

170. Бирникътъ сж длъженъ да даватъ гаранция, която трѣба да е залогъ отъ стойностъ не по малко отъ десетъ на сто отъ приходътъ на касата.

Залогътъ ако състои отъ готови пари ще се плаща лихва на бирникътъ.

Залогътъ на общинскитъ бирникъ се извѣстива на постоянната комиссия отъ окръжното събрание, а залогътъ на старшинския бирникъ, на общинския съветъ.

171. Бирникътъ подъ своя отговорностъ е длъженъ да събере общинскитъ или старшинскитъ приходи и да изплаща разноснитъ тъй както сж отредени членъ по членъ въ бюджетътъ.

Общинска стража.

172. За изпълнение на 128 членъ отъ тоя законъ, независимо отъ административната стража (жандармерия) основава се общинска стража, която състои отъ:

- а) старшински вардачи;
- б) общински вардачи;
- в) пожарни вардачи;
- г) падали или полица за ловята, за горитъ и за полетата и
- д) говедари.

173. Всѣко старшинство има най малко единъ и най много трима вардачи, които се плащатъ отъ общинската каса.

174. Всѣка община има не по много отъ толкова вардачи, колкото се падатъ, като смѣтнимъ единъ вардачъ за една хиляда отъ жителитъ, които съставляватъ общината.

Общинскитъ вардачи се плащатъ отъ общинската каса.

175. Пожарнитъ вардачи сж толковъ, колкото общинския съветъ намѣри за годно и се плащатъ отъ общинската каса.

176. Падамитъ или полицитъ и говедаритъ сж толковъ, колкото намѣри за годно общинската оправа и се плащатъ частъ отъ общинската каса, а частъ отъ стопанитъ, на които имуществата се вардятъ.

177. Всѣка общинска стража се туря подъ управлението на единъ старшии и единъ или най много двама помощници, които както старшии, тъй и помощникитъ му се наименоуватъ по Княжескии Указъ по представлението на градоначалника чрезъ Министра на Вътрѣшнитъ Работи.

Всичкитъ други лица, които съставляватъ общинската стража, се наименоуватъ отъ градоначалника по представлението на старшии.

178. Единъ законъ ще опредѣли правата и длъжноститъ на общинската стража.

Въ тоя законъ ще се опредѣли и видътъ на униформата, която трѣба да носи общинската стража.

Разноснитъ на общината и на старшинството.

179. Общинския съветъ е длъженъ да помѣсти всѣка година въ бюджетътъ си всичкитъ ония разноси, съ които законитъ натоварятъ общината, а именно:

- а) заплатата на градоначалника, на съветниците, на секретаря, на бирника, на общинскитъ чиновници и на общинската стража;
- б) канцелярскитъ разноси;
- в) поддържанieto на общински здания, или наемътъ на зданията потребни за помѣщение на общинското управление;
- г) даждията наложени отъ правителството на общинскитъ имоти;

- д) дългътъ на общината отъ миналото време;
- е) купуване и държението на книгитъ за записване на гражданското описание (état civile);

- ж) спомоществованието на Държавния Вѣстникъ;

- з) разноситъ за печатане на листоветъ за общинскитъ избори, смѣтка и други;

- и) редовни и извънредни помощи, които е длъжна общината да дава;

- к) разноситъ, които се изискватъ отъ общината споредъ черковния законъ;

- л) разноситъ, които се изискватъ отъ общината споредъ законътъ за народното просвѣщение;

- м) разноситъ, които се изискватъ отъ общината споредъ законътъ за народното опълчение;

- н) разноситъ, които се изискватъ отъ общината споредъ общинския законъ и които не сж поменжти въ по горнитъ параграфи на тоя членъ, както: поправлението, чистотата и осветлѣнието на улицитъ, направата и поддържанieto на пѣтища, мостови, чешми, и прочая;

- о) разноситъ, които се изискватъ отъ общината споредъ другитъ закони.

180. Когато нѣкоя отъ разноситъ се отнася до много общини, тоя послѣднитъ се задължаватъ сѣриално.

Въ случай на отказване или на неспоразумѣние, постоянната комиссия отъ окръжното събрание рѣшава, освѣнъ съ вѣзвивъ до Министерството.

181. Ако общинския съветъ не рачи да тури въ бюджетътъ си нѣкои разноси, съ които го задължаватъ законитъ, постоянната комиссия отъ окръжното събрание, слѣдъ като чуе общинския съветъ, притуря по длъжностъ въ бюджетътъ тая разписка споредъ потреббата.

Общинския съветъ може да направи вѣзвивъ за това при Министерството.

Всѣко неспоразумѣние между общинския съветъ и постоянната комиссия отъ окръжното събрание върху общинския бюджетъ се рѣшава отъ Министерството.

182. Въ бюджетътъ на старшинството влизатъ разноситъ показани въ параграфитъ отъ членъ първий, а именно: а, б, в, г, д, е, ж, з, и, к, л, м, н, о.

183. Членоветъ 2 и 3 се приспособляватъ и за бюджетътъ на старшинството, но неспоразумѣнието се рѣшава отъ общинския съветъ съ вѣзвивъ до постоянната комиссия, която рѣшава окончателно.

Приходитъ на общината и на старшинството.

184. Общинския съветъ е длъженъ да помѣсти всѣка година въ бюджетътъ всичкитъ приходи на общината, каквито и да сж, като се раздѣлитъ на видове, както и остаткитъ отъ приходитъ на предишната година.

185. Приходитъ на общината биватъ:

- а) редовнитъ приходъ отъ имотитъ на общината, тъй както е опредѣленъ отъ разнитъ членове на тоя законъ, при който приходъ се притурятъ и слѣдующитъ приходи: 1) отъ даждието върху мѣрскитъ и теглилитъ; 2) отъ даждието върху продажбата

и кланието добитъкъ; 3) отъ даждието върху сарафескитѣ дюгени; 4) отъ даждието за позволение да се правятъ, подправятъ и преправятъ здания; 5) отъ даждието върху колата, които ходятъ по градоветѣ; и 6) отъ даждието върху влизанieto на товарени кола въ градоветѣ;

б) приходътъ отъ държавнитѣ данъци опредѣленъ отъ законитѣ на тия данъци по толковъ на стотѣхъ за приходъ на общината и

в) приходътъ отъ извънреденъ налогъ върху жителитѣ на общината, било показанъ въ държавнитѣ закони, било не показанъ.

186. Редовниятъ приходъ на общината показанъ въ § а) отъ предидущия членъ се опредѣля и събира по особни правилници съставени отъ общинския съвѣтъ по редътъ показанъ въ членъ 100 на тоя законъ.

187. Приходътъ отъ държавнитѣ данъци показанъ въ § б) отъ членъ 2. се събира по начинътъ показанъ въ тия закони.

188. Извънредния налогъ показанъ въ § в) отъ членъ 2 се налага чрезъ Княжеский Указъ слѣдъ разискването постоянната комиссия отъ окръжното събрание.

Расхвърлянето на налогътъ става отъ общинския съвѣтъ, а общинската оправа напиева расписътъ на лицата и количеството на налогътъ и го вадѣи на стѣната на общинската кжца, за да може да го чете всѣкий.

Оплаквания ставатъ предъ общинския съвѣтъ, а се рѣшаватъ окончателно отъ постоянната комиссия на окръжното събрание.

Оплакванията могатъ да ставатъ въ продължение на единъ мѣсець, отъ като се покаже на лицето налогътъ чрезъ единъ билетъ.

Постоянната комиссия не захваща да разгѣжда тия оплаквания, ако онаи, който се оплаква не принесе квитанция, че е заплатилъ първо налогътъ.

189. Събранieto на извънредния налогъ става по правилника, по който става и редовния приходъ на общината показана въ параграфъ а) членъ 2.

190. Приходитѣ на старшинството сж:

а) редовния приходъ отъ имотитѣ на старшинството, тъй както е опредѣленъ отъ общинския законъ;

б) приходътъ отъ извънреденъ налогъ върху жителитѣ на старшинството, било показанъ отъ държавнитѣ закони, било не показанъ и

в) приходътъ отъ извънредната помощъ, които е длъженъ общинския съвѣтъ да отпуща на старшинството въ случай на нужда, по одобрението на постоянната комиссия отъ окръжното събрание.

191. Членоветѣ 3, 5 и 6 се приспособяватъ и за приходитѣ на старшинството.

Приготовление на бюджетътъ и очистванието на смѣткитѣ.

192. Всѣка година старшинския съвѣтъ първиятъ понеделникъ отъ мѣсець Априлъ, а общинския съвѣтъ първиятъ понеделникъ отъ мѣсець Май се събира да склучи смѣткитѣ отъ миналата година.

193. Сключенитѣ смѣтки, слѣдъ като се одобритъ, старшинскитѣ отъ общинския съвѣтъ, а общинскитѣ наедно съ старшинскитѣ отъ постоянната комиссия на окръжното събрание обнародватъ се за знание всѣхитѣ преди мѣсець Августъ.

194. Всѣка година старшинския съвѣтъ първиятъ понеделникъ отъ мѣсець Юний, а общинския съвѣтъ първиятъ понеделникъ отъ мѣсець Юний се събира, за да разиска бюджетътъ за идущата година.

195. Старшинския бюджетъ се праща на одобрение на общинския съвѣтъ, а общинския бюджетъ наедно съ старшинскитѣ бюджети се испращатъ на одобрение до постоянната комиссия отъ окръжното събрание, която слѣдъ като го одобри и испроси Княжеский Указъ за извънреднитѣ налози, ако се намира такъвъ въ

бюджетътъ, повръща ги до общинския съвѣтъ, който ги обнародва преди мѣсець Октомврий за знание на публиката.

196. Ако бюджетътъ не се спроводи до постоянната комиссия отъ окръжното събрание до 1-й Августъ, тая послѣдната праща челоуѣкъ нарочно, равносикитѣ на когото се исплащатъ отъ виницата община.

197. Ако стане потребъ за нѣкон равносики по предвидѣни въ бюджетътъ, старшинския съвѣтъ, за да ги направи, взема воля отъ общинския съвѣтъ, а общинския съвѣтъ отъ постоянната комиссия на окръжното събрание.

198. Както ликоа платка не може да стане отъ старшинската или общинската касса срѣзъ равносика не показана въ бюджетътъ, тъй и ликоа равносика показана въ бюджетътъ не може да се уголѣми било отъ остатѣцитѣ на други равносики, било отъ други сумми, освѣтъ съ одобрението на общинския съвѣтъ, за старшинския бюджетъ, а на постоянната комиссия отъ окръжното събрание за общинския бюджетъ.

Но въ случай на бѣза и неизбѣжна нужда, отъ която може да излѣзе една повреда, както старшинския или общинския съвѣтъ и старшинската или общинската оправа могатъ да израсходуватъ една сума, която да се еравнява най много съ десетата частъ на цѣлата сума отъ бюджетътъ и то подъ своята лична отговорностъ, щото ако не се одобри отъ надлѣжното мѣсто, да сж длѣжни да и внесжтъ въ надлѣжната касса.

199. Бирингътъ не може да издава пари отъ кассата, освѣтъ по една имененна заповѣдъ подписана отъ градоначалникътъ или кметътъ наедно съ секретари или писари.

Ако градоначалникътъ или кметътъ откаже да подпише заповѣдъ за единъ дългъ на общината припознатъ отъ законътъ, постоянната комиссия отъ окръжното събрание има право слѣдъ като чуе градоначалника или кмета да издаде заповѣдъ, ако трѣба да се заплати дългътъ.

Територията, границитѣ и расправията на общината

200. Общината, тъй както е опредѣлена въ членъ 1-й отъ тоя законъ, остава съ сжщата територия и граници, които има и днесъ.

Владѣнието на територията на общината се опредѣля отъ гражданския законъ, тъй както си е било до днесъ.

201. Правителството взема мѣрки за означение на границитѣ, общинската територия, слѣдъ като вземе подъ внимание нуждитѣ на общината и измѣненитѣ станали отъ обстоятелствата.

202. Спороветѣ, които би могли да произлѣзатъ мѣжду двѣ или по много общини за означението на границитѣ, както и за владѣнието на общинскитѣ имоти, рѣшаватъ се отъ правителството, слѣдъ като заслушатъ общинскитѣ съвѣти постоянната комиссия отъ окръжното събрание.

Спороветѣ между общинитѣ, относително за право на притежание на общински имоти, се разрѣшаватъ отъ обикновенитѣ сждилица.

203. Ако би на една земя, която е останала вънъ отъ границитѣ на територията на една община, да се състави една община такъва, както е опредѣлена въ членъ 1-й отъ тоя законъ; или пъкъ ако такъва община се състави вътрѣ въ границата на територията на друга община и единътъ и другитѣ случай не се позволява безъ разрѣшението на правителството, което слѣдъ позволенieto въвежда въ тая община управлението споредъ тоя законъ.

II. Станчовъ: Този общински законъ, както знаемъ, е внесенъ миналата сессия, така щото да ставатъ генерални дебати нѣма нужда, за това да се избере една 10 членна комиссия, която да се занимава съ него и да докладва на Събранието. (Съгласни).

Председателъ: Приема ли Народното Събрание да се даде този законопроектъ на комиссия? (Приема.) Приема ли Народното Събрание тѣзи комиссия да бѣде отъ 10 члена, както предлага П. Станчевъ? (Приема се.)

Иор. Симеоновъ: Азъ предлагамъ, да се избере г. Стамболовъ за членъ на тѣзи комиссия.

Председателъ: Още не е рѣшенъ въпросътъ. Какъ желае Народното Събрание по явно или по тайно гласоподаване? (По явно.)

Пановъ: Предлагамъ да се предостави на бюрото да покаже лицата, които да участватъ въ комиссията.

Председателъ: Приема ли Народното Събрание, щото лицата, които ще влѣзатъ въ комиссията, да се назначатъ отъ бюрото? (Приема се.) Който не приема да си дигне ржката. (Меншество.) Приема ли Народното Събрание Андрея Цанова за членъ на тѣзи комиссия? (Приема се.) Пановъ? (Приема се.) А. Бизиранъ? (Приема се.) Мантовъ? (Приема се.) Паничерски? (Приема се.) Лазаръ Дуковъ? (Приема се.) Самсаровъ? (Приема се.) Славейковъ? (Приема се.) Недѣлковичъ? (Приема се.) Преосвященный Климентъ? (Приема се.)

Славейковъ: Азъ моли Народното Събрание да ме освободи, като съмъ членъ тоже въ комиссията за проекта върху църковното дѣло, то азъ нѣмамъ толко ва време, да участвамъ въ тѣзи комиссия, защото имамъ и други обязанности.

Председателъ: Уважава ли Народното Събрание оставката на г-на Славейкова? (Уважава.)

В. Радославовъ: Тѣй като азъ съмъ избранъ въ комиссията за проекта за наставленията на финансовитѣ чиновници и по напредъ съмъ избранъ въ комиссията за разгледването на законопроекта за църковното управление, а освѣтъ това ме избрахъ секретаръ, за това си давамъ оставката отъ комиссията за разгледанieto законопроекта за финансовитѣ чиновници.

Стамболовъ: Азъ предлагамъ, вмѣсто г-на Славейкова да се тури г-нъ Сукнаровъ. (Приема се.)

Преосв. Климентъ: Понеже се предполага, че ще имамъ работа по законопроекта за църквата, то моли и мене да уволните отъ тѣзи комиссия и вмѣсто себе предлагамъ г-на И. Ковачева.

Председателъ: Приема ли Народното Събрание оставката на Преосвященный Климента? (Не приема.) Който приема да си дигне ржката. (Меншество.) Значи, не се приема.

Преосв. Климентъ: Единъ отъ квесторитѣ каза, че е болшинство, другий че е меншество.

Квест. М. Радославовъ: Азъ казахъ, че не се приема и така е. Тѣзи, които дигатъ ржцѣ, бѣхъ меншество.

Председателъ: И ние видѣхме, че бѣше меншество. Послѣ това прима ли оставката на г. Радославова отъ комиссията за фин. чиновници.

В. Радославовъ: Азъ предлагамъ на моето мѣсто Джорджа Момчева.

Стамболовъ: Менѣ ми се струва, че Събранието като не прие оставката на Преосвящ. Климента, то като че се отнесе съ непочитание къмъ 17 членъ на правилника, който казва, че единъ членъ може да си даде оставката отъ комиссията и Събранието трѣба да приеме неговата оставка, защото на сила не може да се накара никой.

Председателъ: Азъ мисляхъ, че г. Стамболовъ ще говори върху оставката на г. Радославова.

Славейковъ: Отъ моя страна, като зная лицата, които влѣзохъ въ оная комиссия, то чини ми се, че г. Радославовъ е много нужденъ тамъ и азъ не бихъ желалъ да се остави отъ тѣзи комиссия. Всѣкий работи споредъ силитѣ си и може да се уважи оставката му въ друго отношение и въ друга комиссия, за която е избранъ и за това азъ бихъ молилъ да се не отказва той, защото тамъ е нужденъ.

Председателъ: Приема ли Народното Събрание оставката на г-на Радославова отъ комиссията за проекта на финансовитѣ чиновници? Който приема да си дигне ржката. (Меншество.)

Пановъ: Немислимо е въ сѣщо време да работи чловѣкъ въ двѣ комиссии. Азъ съмъ избранъ въ друга комиссия и твърдѣ кжео време имамъ да работя въ нея. За това си давамъ оставката и въ сѣщото време да покажа и уважение къмъ члена, който показва г. Стамболовъ.

Славейковъ: Твърдѣ мжно е за мене да говоря, защото Народното Събрание видѣ за добръ да ме уволни и да ми приеме оставката. Но само ако би, че азъ послужихъ за поводъ да се отказватъ мнозина отъ избиранието въ комиссии, то азъ бихъ желалъ, щото г-да депутатитѣ, които сѣ въ такива работи, да не сѣ отказватъ отъ друга комиссия, въ която сѣ избрани, понеже въ едната комиссия работата може да се свърши въ 3 или 5 засѣдания. Ние тукашнитѣ депутати, които сме въ града, често имаме да изпълняваме и други обязанности; и тѣй идатъ не за двѣ, но и за три комиссии, защото не сме освободени отъ задълженията, както другитѣ почитаеми депутати отъ вънъ. За това снисхождение може да се направи на тукашнитѣ. Мисля, умѣстно е да помоли г-на Панова да се не отказва вторично отъ тая комиссия.

Пановъ: Въ интереса и ползата на работата азъ се отказвамъ, защото извѣстно е на Народното Събрание, че въ комиссията, въ която съмъ азъ, има нѣколко законопроекта и ние не можемъ да ги свършимъ така скоро. Споредъ менѣ до гдѣто не свършимъ тѣзи работи не трѣба да участваме въ други комиссии. Ако пъкъ участваме, ще лишаваме другитѣ комиссии отъ членове, които би, мисля, били полезни. За това ако обича На-

родното Събрание да приеме тоя резонъ, нека ми даде оставката, ако ли не, ще се съгласи да приема.

Председателъ: Приема ли Народното Събрание оставката на г-на Панова? (Приема). Който не приема да си дигне ръката. (Меншество.)

Пановъ: Понеже се свърши въпросътъ за законопроектътъ общински, има да предложа на Народното Събрание едно нѣщо. Азъ по слухъ съмъ разбралъ, че има и други частни общински законопроекти и за това не би ли било добръ да се напечататъ и тия и да се раздадѣтъ? На всѣкий случай било би добръ да се възползуваме и отъ тѣхъ законопроекти. Ако не направимъ друго, то поне да рѣшимъ да се напечататъ и вземемъ и тѣхъ въ внимание. (Гласове: съгласни.)

М-ръ. Цанковъ: Комиссията е свободна да вземе още единъ и много други закони въ внимание. Има единъ приготвенъ отъ г-на Бурмова, тоже отъ г-на Икономова и г-на Сукнарова. Комиссията може всички да ги вземе, да разгледѣ и да стане единъ общински законъ. Азъ съмъ съгласенъ да се взематъ всичкитѣ въ внимание и да се състави единъ общински законъ, защото той е основанъ на самоуправление.

Пановъ: Ще каже, че г. Цанковъ се съгласява да се взематъ предъ видъ всичкитѣ законопроекти, които имаме предъ видъ. Но тука става разлика, че само комиссията се запознава съ тѣхъ, желателно е щото да се запознаятъ всички депутати съ тѣхъ. За това не ще бжде злѣ, предварително да се напечататъ и раздадѣтъ.

М-ръ. Цанковъ: Напечатани сѣ отъ г-на Бурмова и Икономова и тѣ ще се раздадѣтъ.

Пановъ: Има отъ г-на Сукнарова единъ.

М-ръ. Цанковъ: Ако не е напечатанъ, нека се напечата.

Славейковъ: Ако се основаваме на слухове, то мисля, че г. министръ на финанситѣ има тоже единъ законопроектъ, но ако се приеме да се напечата, то трѣба да се внесе въ Народното Събрание.

Кърджиевъ: Предложението на г-на Панова за да се напечататъ извѣстнитѣ законопроекти за общинитѣ и да се раздадѣтъ на депутатитѣ, до нѣкъдѣ е умѣтно, но да се раздадѣтъ и да стане като предложение или други законопроекти, това азъ го не разбирамъ. Може и 10 законопроекти да се напечататъ, защото всѣкий депутатъ е свободенъ да си напечата свои законопроектъ, но да се внесе въ Народното Събрание не подкрѣпихъ отъ $\frac{1}{4}$ частъ на депутатитѣ, това азъ го не разбирамъ. Има безконечни законопроекти, които комиссията може да ги вземе въ внимание, но тя ще се основе на този, който е внесенъ.

Докл. д-ръ Молловъ: Предложението на г-на Панова си нѣма мѣстото. Ако се внесе единъ законопроектъ по законний редъ и е подписанъ отъ $\frac{1}{4}$ частъ на депутатитѣ, то върхъ него ще разисква комиссията, която

се избере, но никой не е свързанъ да не чете английски, американски и ако ще би и китайскитѣ закони за общинитѣ. Също така всѣкий представителъ има право да се запознае съ всичкитѣ законопроекти по свѣта. Само едно нѣщо има, което ни прѣчи и то е, че не знаемъ много язици. За това комиссията може да направи едно улечение, като вземе всичкитѣ законопроекти отъ г-на Сукнарова и отъ г-на Мин. на финанситѣ и да ги напечата съ хектографа, което много лесно става и послѣ да ги раздаде на представителитѣ. Обаче разискванията за това си нѣматъ мѣстото.

Пановъ: Както г-нъ Кърджиевъ, тѣй и г-нъ д-ръ Молловъ вижда се, че само отъ любовъ къмъ некуство да възражаватъ говорить. Азъ предлагамъ: най удобното е да се напечататъ тѣзи законопроекти и не като контра-проекти да бждѣтъ внесени, но само като спомагателни срѣдства за освѣтление на комиссията. Ние казахме, че до колкото е възможно ще работимъ, по колкото можиме да имаме срѣдства за да се освѣтляваме, защо да се лишаваме отъ тѣзи срѣдства. Дѣйствително има разни законопроекти, както каза г-нъ д-ръ Молловъ, и всѣкий е свободенъ да се познакоми съ тѣхъ и ако нека да печата и американскитѣ закони, но потомъ има ли възможностъ всѣкий представителъ да се запознае съ тѣхъ? Азъ некамъ да се напечататъ само извѣстнитѣ проекти и да се раздадѣтъ на народнитѣ представители, тѣй щото съ това да се улесни срѣдството за запознание съ тѣзи закони. (Гласове: съгласни.)

Докладчикъ: Чини ми се, че Нар. Събрание не е типографическа контора за печатание на законопроекти. Азъ съжалявамъ г-на Панова, че се е училъ и не проумѣва, че другитѣ законопроекти ще бждѣтъ само като источники на комиссията. Комиссията ако има желание, може да ги напечата, а представителитѣ могатъ да ги прочетатъ. А въ Нар. Събрание е внесенъ само единъ законопроектъ по законний редъ; всичкитѣ други ще бждѣтъ само като источники. Комиссията може да ги напечата и да ги раздаде, съ което ще направи дѣйствително едно добро, но това никакъ не е работа на Нар. Събрание.

Ик. П. Тодоръ: Работата, за която се говори, е твърдѣ важна. Тука предлѣжи законъ за общинитѣ, който ще служи за основа на нашето самоуправление и комуто трѣба да се даде особено внимание. Тукъ се внесе единъ законопроектъ съ всичкитѣ формалности, които трѣбать и избра се една комисия да го разгледѣ. Предложението на г-на Панова е едно отъ най добритѣ, защото комиссията ще работи нѣколко дена за тозъ законопроектъ; но въпросътъ е важенъ и всѣкий депутатъ ще се интересува и ще иска да се освѣтли по добръ върху него, за да може да направи своитѣ бѣлѣжки върху онова, съ което не се съгласява комиссията. Сега споредъ показанията, че има още два, три или четири законопроекта по тая частъ, които сѣ дѣйствителна собственостъ на

лица, които сж ги работили и които ако имат добра воля, могат да ги даждт. Но за печатание разумва се, че не можемъ чужди собственности да печатаме. Нар. Събрание може само да изрази едно желание или да по-моли бюрото да се отнесе до тѣзи лица, за да се по-искатъ законопроектитѣ имъ, и ако Нар. Събрание одобри, могатъ да се напечататъ на негови разноси, което може да се възложи на бюрото. Тѣй ще бжде най добръ. — На този законъ трѣба да се обърца особено внимание, защото той е единъ отъ най важнитѣ закони. (Гласове: съгласни.)

Славейковъ: Азъ не знаа, да ли има нѣкой законъ да е по горенъ или по доленъ отъ другъ, но знаа, че и най малкия законъ е важенъ, защото си има своитѣ послѣдствия. Разумва се, че ние като новоначали искаме по голѣми освѣтления, но ако да наредимъ, щото бюрото да ходи да търси нѣкого, който въ нѣкое кюше е на-правилъ законъ и да му се моли да го даде, това азъ считамъ за неумѣстно. После онзи, който е собственикъ на едно произведение, ако не ще да го даде, като не е внесенъ по единъ формаленъ актъ, какво може да му се направи? Ако желаше той да се освѣтли съ нѣкакъвъ законопроектъ Нар. Събрание, то може да го даде, ако иска, а ако не иска, може да го не даде. Азъ бихъ желалъ, щото за всѣкий законопроектъ да бждемъ освѣтлени всички, а не само комиссията, която подава доклада си. Именно за закона за общинитѣ, който е основа за нашето самоуправление, както е прието въ нашата Кон-ституция, когато гласоподаваме за него, трѣба да знаемъ всички, че има и други мнѣния.

Но ние сме принудени да правимъ онова, което е възможно. Дѣйствително комиссията, която се е избрала ще види, че тѣзи закони, каквито и да сж, и колкото и да сж заети отъ други страни, ако е възможно да се приеме отъ тѣхъ нѣщо у насъ, да ни го представи. И защо ни е да търсимъ други закони и да ги напечат-ваме, когато комиссията има тѣзи длъжностъ, да обещда и да ни доложи онова, което е приложимо въ нашия народъ. Ако нѣкъ не сме освѣтлени, то комиссията е длъжна да ни освѣтли. Предложението на г-на Панова е много хубаво, но за нашето Събрание не е практично, защото още единъ мѣсецъ ни остава да разсждаме по този въпросъ, за който може би една недѣля ще се из-мине, до гдѣто съберемъ другитѣ законопроекти, за да ги предадемъ на комиссията, както и на депутатитѣ за освѣт-ление. По такъвъ начинъ не ще дойдемъ до край, за-щото иначе може да ни се случи, да го приемемъ безъ обещдание. За това нужно е да се остави освѣтле-нието само на комиссията и нашитѣ освѣтления, колкото можемъ да се освѣтимъ, да ги оставимъ на нея, защото ако вземемъ за всѣко нѣщо да премисляваме, то ще каже, че повече време ще ни отиде за премисляване, отъ колкото за освѣтление. За това азъ съмъ на мнѣние да престанатъ предложениата, които се отхвърлятъ само по

невъзможностъ да ги изпълнимъ и да оставимъ тѣзи работа на комиссията безъ да затрудняваме бюрото съ нови законопроекти. Азъ отхвърлямъ предложенията за-ради несполучливостта и непрактичността.

Предсѣдателъ: Желаетъ ли Нар. Събрание да се го-вори още по този въпросъ, защото има още и други записани? (Гласове: нечернано е.) Приема ли Нар. Съ-брание предложението на г-на д-ра Моллова? (Приема.) Който го не приема да си дигне ръката. (Меншество.)

Докладчикъ (чете):

IV. Съставяние призователни участъци.

§ 20. За да се извърши военната тежба, образуватъ се при-зователни участъци.

Въ състава на всѣкий участъкъ влиза или една частъ отъ окръжиято, сир. околията, или цѣлото окръжие.

Споредъ комиссията:

„За да се извърши набора на военната тежба образуватъ се призователни участъци.

Въ състава на всѣкий участъкъ влиза или околия или цѣлото окръжие.“

Предсѣдателъ: Желаетъ ли нѣкой да говори върху 20-й членъ?

Намѣст. на Воен. Министръ: (Говори русски.)
Още въ миналото засѣданне казахъ, че собствено за ре-дакцията нищо нѣма да замѣти. Тѣй сжщо и намѣсто «тежба» да се туря «наборъ» нѣма нищо да възрази. Тукъ се касае работата до съкращаване на думата «частъ отъ окръга». Азъ го считамъ по удобно, да се произвождатъ наборитѣ въ околията, гдѣто ще има въ-домства събрани по наборитѣ. Това е направено само заради улеснението на населението тамъ, гдѣто то далече отстои отъ центрътъ на окръжиято.

Докладчикъ: Тукъ собствено нѣма никаква раз-лика. Казва се, да се състави единъ участъкъ, една околия или цѣлъ окръгъ, това зависи отъ Министер-ството на Вжтр. Дѣла, както намѣри за по съгдно за на-селението и за числото на хората, които ще участво-ватъ въ тѣзи комисии. Тука е направена само редак-ционна поправка. Именно казва се, че «или една частъ сир. околия или цѣлий окръгъ». Това е замѣтено само съ «или околия или цѣлъ окръгъ».

М-ръ Тишевъ: Има административни окръжи, които сж раздѣлени по на 2, 3 и даже 4 и 5 околии. Въ тая форма именно комисията сж задължени щото на-борната комисия да се туря въ една околия. За улес-нение на населението, окръгътъ може да се раздѣли на два наборни участъка, тѣй щото въ единия участъкъ да бждатъ три околии, а въ другия — двѣ или колкото сж. За това по добръ ще бжде да се каже: «или частъ отъ окръгътъ»; думата «сир. околия да се не туря, защото може да се дойде до тамъ, щото при набора за състава на единъ участъкъ, да се раздѣли една околия на двѣ части. За това по добръ е да се каже само «частъ на окръга», а Министерството ще може да се распореди,

колко и кои части на окръга да влизатъ въ наборния участъкъ.

Докладчикъ: Това е ново предложение отъ г-на Министра на Вжтр. Работи, защото въ законопроекта стоеше »или една частъ отъ окръга сир. околии, или цѣлий окръгъ«, тъй щото редакцията на комисията и въ законопроекта е съща. Г-нъ Министръ сега предложи нѣщо ново, именно да улесни една частъ независимо отъ околията или цѣлий окръгъ. Това е съвършено ново изменение.

Намѣст. на Воен. Министръ: (Говори русски.) Отъ страна на военното вѣдомство азъ можъ да кажа, че за наборитѣ е много по добръ ако сж участъцитѣ по малки, защото това е по сподно за удобството на населението. Знае се, че дохождатъ въ набора родителитѣ и други приятели съ момчетата и ако е много отдалечено наборното мѣсто, тогава ставатъ голѣми неудобства за населението. За това азъ съмъ съгласенъ да се приеме редакцията на г-на Мин. на Вжтр. Дѣла.

Славейковъ: Азъ мисля, че когато предлѣжи за този въпросъ, трѣба да се вземе въ внимание едно удобство, съ което ще се располага Министерството на Вжтр. Дѣла, т. е. да ли ще има достатъчно число доктори и други чиновници, които да преглѣждатъ момчетата и отъ друга страна да се глѣда удобството на населението. За това менъ се чини, че за удобството на населението трѣба да се приематъ участъци и части отъ околии и да се предостави това на Министерството, защото то има повече време да размисли и да раздѣли окръжитѣ на околии или на участъци по малки отъ околии. Когато се туря частъ отъ окръга или цѣль окръгъ, то се предостави на Министерството право да прави распорѣжения за удобството на населението. Отъ друга страна Министерството да взема въ внимание нуждитѣ на хората за набора и удобството на населението, да не ходи далечъ, защото наборитѣ трѣба на края на опредѣленното време да се свършатъ вѣсждѣ. За това окръжията може да се подраздѣлятъ на повече участъци. Ако имаше достатъчно време, то можеше цѣлий окръгъ да се вземе, но менъ ми се чини, че опитътъ ни научи да раздробяваме окръжията на участъци за по скоро и по точно свършване на набора.

Паничерски: Азъ нигдѣ не можъ да се съглася съ мнѣнието на г-на Министра на Вжтр. Дѣла, поддрѣпено отъ г-на Славейкова. Известно е, че околийскитѣ градъ е центръ на околията, слѣдователно ако разсѣдимъ за удобството, за събирането, то най голѣмото удобство е, да ставатъ наборитѣ въ околийскитѣ централни градове. По изобщо да наченемъ да правимъ такива дѣлення, то ще трѣбватъ повече чиновници, доктори и може би повече военни лица, тъй щото ще направимъ една аномалия, отъ която не ще можемъ да излѣземъ. Заради туй съгласенъ съмъ съ мнѣнието на комисията, която ни най малко не измѣни члена съ редакционната

поправка, като е казала, че въ съставлението на наборнитѣ участъци да влизатъ околии или цѣли окръзи.

Докладчикъ: Азъ мисля, че нѣма съществена разлика между мнѣнието на г-на Министра на Вжтр. Дѣла и на комисията. Комисията подразумѣва една околия като частъ отъ окръга и може да бѣде въ единъ наборенъ участъкъ една или двѣ околии, или ако има 5 околии въ окръга, да влѣзатъ двѣтѣ околии въ единъ участъкъ, а третѣ въ другъ, споредъ далечността на мѣстото. А г-нъ Мин. на Вжтр. Дѣла раздѣлява една административна околия на двѣ части, една къмъ единъ събирателенъ участъкъ, друга къмъ другий. Това мисля, че ще бѣде първо голѣмо неудобство за населението, което е привикнало да ходи въ своитѣ административни центрове. Второ ако се раздѣлятъ околицитѣ по на двѣ, тогава и списъцитѣ трѣба да се раздѣлятъ отъ което не виждамъ какви удобства ще излѣзатъ. Комисията нека да присѣдинява цѣли околии, а Г-нъ Министръ мисли, че можтъ да се дѣлятъ околицитѣ по на двѣ, така щото нѣма съществена разлика между предложението на г-на Министра и комисията. Само ще бѣде по не удобно за населението ако се приеме предложението на г-на Министра.

М-ръ Тишевъ: Както е споредъ комисията, именно »една частъ отъ окръга сирѣчь околии«, то се полага, че непременно единъ призователенъ участъкъ може да се състои или отъ цѣль окръгъ или особено отъ една околия, но ако се каже само »частъ отъ окръгъ« то може вторий участъкъ да се направя или отъ двѣ или отъ три околии. Тука по ясно ще бѣде, ако думитѣ »една« и »сир. околии« се пехвърлятъ и да останатъ само думитѣ »въ съставътъ на вѣнкий участъкъ да влизатъ или частъ отъ окръжията или цѣлото окръжие«.

Докладчикъ (чете 20 § споредъ комисията):

„За да се извърши набора образуватъ се призователни участъци. Въ състава на вѣнкий участъкъ влиза околията или цѣлото окръжие.“

Споредъ Министра (чете):

§ 20. „За да се извърши набора образуватъ се призователни участъци; Въ състава на вѣнкий участъкъ влиза или частъ отъ окръжията или цѣлото окръжие.“

Предсѣдатель: Понеже се съгласява г-нъ Намѣстникъ съ г-на Министра на Вжтр. дѣла, то давамъ на гласоподаване члена, както си е въ проекта съ изменението на г-на Министра на Вжтр. дѣла.

Докладчикъ: По напредъ трѣба да се даде на гласоподаване членътъ, както си е въ законопроекта, послѣ съ изменението на комисията и най сѣтитъ съ поправката на г-на Мин. на Вжтр. Дѣла.

Предсѣдатель: Понеже г-нъ Намѣстникъ на Военний Министръ се съгласи съ г-на Мин. на Вжтр. Дѣла, то не трѣба да се гласоподава два нжти.

Намѣст. на Воен. Министръ: (Говори русски.)

Докладчикъ: (Превожда.) Г-нъ намѣстникъ на Воен. Министръ казва, че за Военното Министерство е вес едно

да се дѣлятъ окръжитѣ на околии или участъци, защото комиссията ще се премѣства, тъй щото днесъ ако приема тука, слѣдъ два дни — на друго мѣсто. Но споредъ неговото мнѣние предложението на г-на Мин. на Вжтр. Дѣла има тѣзи стога, че съ него се улеснява само населението, безъ да се прави улеснение на самата наборна комиссия. Заради туй казва, че макаръ и да му е все едно, трѣба да се направѣ »или частъ отъ окръга или цѣлий окръгъ«.

Председателъ: Давамъ на гласоподаване, приема ли Нар. Събрание 20-й членъ както стои въ законопроекта съ измѣнението на г-на Мин. на Вжтр. Дѣла? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ръката. (Меншество.)

Докладчикъ (чете):

§ 21. Въ ония градове, гдѣто мъжското население надминува петъ хиляди души, съставятъ отдѣлни участъци.

Споредъ комиссията се притуря само думата »се« : »съставятъ се отдѣлни участъци«.

Председателъ: Приема ли се 21 чл. съ прибавката на комиссията? (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 22. Въ всѣкий призователенъ участъкъ се опредѣлява мѣстото, гдѣто ще се повикатъ и приематъ лицата, които трѣба да носятъ военната тежоба.

(Приема се.)

§ 23. Върху Министерството на Вжтрѣшните Дѣла се вѣзлага раздѣлението окръжията на призователни участъци и опредѣлячието мѣстото, гдѣто ще стане повикването.

(Приема се.)

V. Записване въ призователнитѣ участъци.

§ 24. Вситѣ лица, които трѣба да носятъ военната тежоба, длъжни сж да се записватъ, по свой изборъ, въ единъ отъ участъцитѣ на окръжиято, въ който се намиратъ недвижимитѣ имоти тѣхни или на родителитѣ имъ, или въ оня участъкъ, гдѣто живеятъ.

§ 25. Записването въ участъка става споредъ заявлението, което оня, който се записва, трѣба да подаде въ единъ отъ общинскитѣ съветѣ въ избранный призователенъ участъкъ.

Споредъ комиссията турено е вмѣсто »да подаде« »да направѣ«, (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 26. Вситѣ лица отъ мъжеский полъ, щомъ достигнатъ 16 г. възраст и не покъсно отъ 31-й Декемврий на тая година, въ които тѣ навършватъ 20-та година, длъжни сж да си получатъ свидѣтелство, че сж се записали въ призователний участъкъ.

Забѣлѣжка. За своевременното записване въ призователнитѣ участъци за носение военната тежоба, въспитанниците въ учебнитѣ заведения трѣба да се нагледватъ отъ началниците на заведенията, а слугитѣ — отъ господаритѣ имъ.

Комиссията исхвърли отъ тоя членъ само »си«.

Недѣлковичъ: Като членъ отъ комиссията зная, че думата »щомъ« се замѣни съ »като«.

Славейковъ: Азъ бихъ желалъ да остане »като«, защото »щомъ« не отговара така, както »като« носи малко бавностъ, че не става това на минута.

Недѣлковичъ: За това и комиссията каза, да остане »като«.

Докладчикъ: Азъ не забѣлѣжихъ вѣнчитѣ измѣнения, но ги прочетохъ.

Председателъ: Приема ли Нар. Събрание 26 чл. съ измѣненията на комиссията. (Приема.)

Докладчикъ (чете):

§ 27. Свидѣтелствата, че сж се записали въ призователний участъкъ, се издаватъ отъ надѣлжний кметъ.

(Приема се.)

§ 28. Въ свидѣтелствата за записването се забѣлѣжава:

- а) Името, отчество и фамилията или прѣкора на записанный;
- б) годината, мѣсецътъ и денътъ на рождението му;
- в) отъ какво е вѣроисповѣдание;
- г) видътъ на занятието му;
- д) грамотенъ ли е и въ кое учебно заведение се е училъ и свършилъ образованието си и най послѣ
- е) отъ кого, кога и подъ какъвъ номеръ е дадено свидѣтелството.

Споредъ комиссията, въ първата алинея гдѣто е казано: »името, отчество и фамилията« е приложено и »мѣсторождението«.

Паничерски: Вмѣсто »отчество« да бжде »бащиното име«. Това е българско.

Докладчикъ: Думата »отчество« е приета въ българскій языкъ.

Паничерски: Приета е думата »бащино име«, а не »отчество«, защото »отчество« нѣкой селянинъ може да го разбира за »отчество«.

Славейковъ: До колкото зная »отчество« не се употребява въ българскій языкъ въ този смисълъ. То значи мѣстото или градътъ, гдѣто нѣкой се е родилъ, за това азъ съмъ съгласенъ да се турѣ »бащино име«.

Свящ. Радевъ: Тукъ можеше да се турѣ »мѣсторождение« на мѣсто »отчество« и »отчество«. (Гласове: не може.)

Докладчикъ: Не трѣба да туряме »мѣсторождение«. Тукъ се казва за името на бащата, а не за селото, гдѣто нѣкой е роденъ. По долу се говори за години, мѣсеци и дни на рождението и мѣсторождението или селото гдѣто нѣкой е роденъ; защото може да се случи въ едно село да се е родилъ, а въ друго да живѣе.

Председателъ: Приема ли Нар. Събрание, намѣсто »отчество« да се турѣ »бащино име«. (Приема се.) Приема ли Нар. Събрание 28 чл. съ станалата поправка? (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 29. Лицата, които сж показани въ § 6, когато се оженятъ или постъпятъ въ господарствена или обществена служба, сжщо и на служба у частни хора, длъжни сж да представятъ свидѣтелствата си, че сж записани въ призователнитѣ участъци.

Тукъ има само една малка забѣлѣжка. Турено е »ще се женятъ« вмѣсто »когато се оженятъ« и вмѣсто »господарствена«, »държавна«.

Ик. П. Тодоръ: Азъ съмъ сръщалъ на много мѣста да се употребява думата, »господарствена« намѣсто

»държавна«. Защо да оставяме тука »господарствена«, когато ние сме държава и Княжество?

Соколовъ: Като членъ на комисията можъ да забѣлѣжа, че сме я измѣнили на »държавна«, но може г-нъ докладчикъ да го е изоставилъ.

Пановъ: Като членъ отъ комисията ще заяви, че г-нъ докладчикъ не е направилъ вѣщните забѣлѣжки. Думата, »господарствена служба« за насъ не е понятна и ние сме я измѣнили на »държавна«. Освѣнъ това отъ началото на члена, гдѣто е казано (чете): »когато се ожениятъ или постѣпнатъ«, това ще каже, че щомъ се ожени, или послѣ женитбата трѣба да се записватъ. Комисията така го направи: »когато ще се женить или постѣпватъ въ държавна или обществена служба«. И така мисли, че както сме го направили, се достига цѣльта на желанието.

Докладчикъ: Чини ми се, че съмъ казалъ, че комисията е направила малки измѣнения (Пановъ: ви е го не казахте.) Азъ го казахъ, но вие не слушате и не сте го чули. Кolkото за думата »господарствена« мисли, че е понятна за всѣкого. Въ това нѣма разлика.

Пановъ: Ще каже, че г-нъ Молмовъ не докладва онова, което сме рѣшили въ комисията. (Председателъ: звъни.) Той потвърди самичкѣ, че думата »женить« вмѣсто »ожениятъ«, той не е доложилъ. Сжщо има още размѣнено вмѣсто »постѣпнатъ« »постѣпватъ«. Това послѣдното той не каза.

Докладчикъ: Казахъ, че има твърдѣ малки измѣнения, а че тѣзи измѣнения сж: (Чете ги).

Председателъ: Желаетъ ли още нѣкой да говори?

Наумовъ: Тука има едно недоразумѣние за тѣзи, които ще се ожениятъ или постѣпватъ на държавна служба. Азъ неразбѣрахъ, когато ще се женить, кому трѣба да покажатъ свидѣтелствата си: на свещеника, или на стар. свѣтъ, или кому?

Председателъ: Приема ли Нар. Събрание 29 чл. както е поправенъ отъ комисията съ измѣнение на думата »господарствена« на »държавна« (Приема се.) Давамъ распуеъ на 5 минути.

(Послѣ распуеъ.)

Председателъ: Засѣданieto се отвара на ново.

Докладчикъ (чете):

VI. За съставянieto призователнитъ списъци.

§ 30. Призователнитъ списъци въ всѣкий призователенъ участъкъ съставятъ се отъ общинскитъ свѣти подъ наблюдението и ржководството на надлежнитъ околийски началници, съ исклучение Столицата, гдѣто съставянieto призователнитъ списъци се възлага на градскитъ кметъ.

Комисията е направила само това измѣнение, че е исклучила послѣдното предложение отъ думата »съ исклучение Столицата, гдѣто съставянieto призователнитъ списъци се възлага на градскитъ кметъ«.

Намѣст. на Воен. Министръ: Азъ нищо нѣмамъ противъ това измѣнение.

Председателъ: Желаетъ ли Н. Събрание да говори върху редакцията на комисията? (Не желаетъ.) Приема ли 30 чл. споредъ измѣненieto отъ комисията? (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 31. Общинскитъ свѣти, заедно съ околийскитъ началници, отговарятъ за правилността и пълнотата на съставенитъ отъ нихъ списъци за лица, които подѣждатъ на повикване въ служба. Ако би да се докаже, че списъцитъ сж съставени неправо, сир. не сж помѣстени вѣнѣ лица, които подѣждатъ на повикване, то виновнитъ се предаватъ на сждъ. (Приема се.)

§ 32. Въ призователнитъ списъци се внасятъ вѣнѣ лица, които сж достигнали двадесетогодишнитъ си възраст пренъ оная година, която предшествова на тая, въ която става повикването. (Приема се.)

§ 33. Въ призователнитъ списъци, сѣщу името на всѣкого, трѣба да бжде записано:

- а) годината и мѣсецътъ кога е роденъ;
- б) видътъ на запитието му;
- в) грамотенъ ли е и въ кое учебно заведение се е училъ и свършилъ курсъ на образованието си;
- г) мѣстото, гдѣто живѣе; най послѣ
- д) вѣнѣ свѣдѣния за неговото семейно положение, които могатъ послужитъ за негово освобождение отъ служба въ постоянната войска.

Комисията направи редакционна поправка; именно 1. аименъ: »годината и мѣсецътъ на рождението му«, на мѣсто »кога е роденъ«. А друго нѣма.

Председателъ: Желаетъ ли Н. Събрание да говори? (Не желаетъ.) Приема ли Н. Събрание 33 чл. съ редакцията на комисията. (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 34. Възрастта се определява по метрическитъ книги, но ако таква нѣма, то по казанieto на сѣселинѣтъ.

Тука комисията нехвърли думата »то«. (Приема се.)

§ 35. Ако показването на сѣселинѣтъ е съвѣтъ неясно съ възрастта, или же ако има съмнѣние за правилността нмъ, то приемателната комисия сама определява възрастта по вѣнѣ казанитъ нмъ.

Комисията нѣма никакви забѣлѣжки.

Мжнковъ: Както въ предишнитъ членъ, така и въ този се казва за »сѣселинѣтъ«. Този законъ не е само за селенитъ. За това по добръ е да се каже »гражданитъ« или »сѣсѣдитъ«.

Пановъ: Именно Комисията е имала предъ видъ, че този законъ е за цѣлото население и че думата население се разбира тука сѣселени. Ако се каже граждани, тогава нѣкакъ си пакъ излиза.

Докладчикъ: По нашата Конституция нѣма селени, но вѣнѣки сме граждани. Тѣзи, които живѣятъ съ него, били граждани, били селени могатъ да засвидѣтелствуватъ.

Мжнковъ: Тогава съмъ съгласенъ да се тури »гражданитъ«, защото ние нѣмаме селени, а граждани на отечеството си.

Икономъ п. Тодоръ: Като нѣма метрически книги, трѣба да се питатъ сѣселенитъ за възрастта. Най добръ могатъ да определятъ възрастта сѣсѣдитъ. Защото какъ може единъ чловѣкъ отъ страна, отъ другия край на градътъ, да знае възрастта на единъ момъкъ? За това най добръ

ще бъде да се каже »съсѣди«, понеже отъ тѣхъ най добръ можтъ да се взематъ тѣзи свѣдѣния, които се припомнюватъ въ този членъ. Азъ предлагамъ да се тури »съсѣди«.

Славеиковъ: Дѣйствиелно »съсѣди« се вижда по добръ, но за да се разбере въ по обширенъ смисълъ, да се каже »сѣселени«, съ което се разбирагъ и другитѣ граждани. Много пжти съсѣдитѣ ще дадатъ криви понятия, но когато стане преброявание на венчикитѣ жители, които населяватъ едно мѣсто, тогава ще се узнаятъ право годинитѣ на всѣкий. За това да си остане както стонъ въ проекта. Послѣ думата »же« бихъ мислилъ да се махне — но най ситиъ може и да си остане.

Паничерски: Възражението, което направи г. докладчикъ не е достаточено. Ако показанята на сѣселенитѣ не ще бждатъ съгласни, тогава комисията рѣшава по външния изгледъ. Но именно съсѣдитѣ, както каза и Отецъ Икономъ, можтъ да знаятъ възрастъта. За това е най правилно да се каже »съсѣдитѣ«.

Тодоровъ: Не е праведно да ограничавъ смисъла и да се каже »съсѣдитѣ«, защото може би съсѣдитѣ да не знаятъ, а пкъ поца, който го е кръститъ, може да знае и не е съсѣдъ; или съсѣдитѣ, може би, замълчатъ за съсѣда си по приятелство. Защо да ограничаваме другитѣ хора да можтъ и тѣ да засвидѣтелствуватъ? (Гласове: съгласни.)

Предсѣдатель: Приема ли Н. Събрание този членъ, както си е? (Приема.)

Докладчикъ (чете):

§ 36. Лицата, на които е възложено да съставляватъ призователнитѣ списъци, водятъ особни списъци за онии, на които възрастъта трѣба да се опредѣли отъ приемателната комисия по външния изгледъ. (Приема се.)

§ 37. Съставянето призователнитѣ списъци въ всѣкий призователенъ участъкъ, трѣба да бъде свършено до 1-й Априлий. Послѣ списъцитѣ се показватъ или залѣнятъ на видно мѣсто въ градоветъ и селата за общо знание въ продължение на двѣ недѣли.

Тука комисията направи слѣдующето измѣнение, именно въ 1. алинея да се каже: »послѣ списъцитѣ се показватъ и залѣпватъ«. Въ проекта стонъ: »или залѣпватъ«; но комисията мисли, че трѣба да се запишатъ и освѣтъ това да се залѣпватъ, за да може всѣкий да ги прочете. Послѣ вмѣсто »2 недѣли«, да стане »3 недѣли«, за да иматъ хората повече време да забѣлжватъ и да се исправятъ, ако нѣщо има неумѣстно.

Намѣст. на Воен. Министръ: Напълно съгласенъ.

Предсѣдатель: Желаетъ ли Н. Събрание да говори?

Икономъ п. Тодоръ: Истината тѣзи списъци, ще се обнародватъ и ще се залѣпватъ, но разумѣва се ще бждатъ на официалния языкъ. Ние обаче знаемъ, че въ турско време, когато имаше нѣщо толкова важно, за да го разумѣе всѣкий, то се прилѣпваше и въ преводъ на другитѣ язици. И ние слѣдователно като имаме такива окржия, въ които има и друго население, не ще

ли бъде добръ да се напечатватъ на языка, който говори населението, за да може да ги разбере?

Докладчикъ: Тука се говори, че трѣба да бждатъ обнародвани и прилѣпени по стѣнитѣ, че на който языкъ и бждатъ — все едно; макаръ да бждатъ и на китайски. Всѣкий ще може да види да ли е записанъ или не. Комисията ще напечата на онии языкъ, който знаятъ тамъ: билъ той еврейски, турски, нѣмски и др.

Славеиковъ: Азъ мисля, че комисията може да измѣни думата »показватъ«, и да тури »обнародватъ«.

Докладчикъ: Тука непременно трѣба да остане »показватъ«, защото списъцитѣ стоятъ въ канцеларията. Ако не кажемъ така, тогава чиновницитѣ може би да не ще даватъ и показватъ списъцитѣ на ония, който поиска да ги види, но ще му кажатъ: »махни се изъ канцеларията!« За да не ставатъ такива неправилности и незаконности, щото единъ человекъ, който не подлѣжи на военна тежба, да го пишатъ, то комисията мисли, че трѣба отъ канцеларията да се показватъ списъцитѣ на онии, които идатъ да глѣдатъ.

Предсѣдатель: Приема ли Н. Събрание 37 чл. съ тѣзи поправки на комисията? (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 38. Всѣкому се дозволитъ презъ двѣ недѣли, отъ деня на обнародванетоъ списъка, да заявява противъ забѣлженитѣ упуцения и невярности. Тия заявления трѣба да се записватъ отъ лицата, които сж съставлявали списъцитѣ, въ особни книги и да се проверятъ въ продължение на седемъ дни и ако заявлението излѣзе правилно, да се поправи погрѣшката веднага.

Комисията измѣни редакцията и вмѣсто »2 недѣли« тури »3 недѣли«. (Приема се.)

(Чете):

§ 39. Както столпичний кметъ, така и околийскиятъ началникъ трѣба да съставляватъ два списъка: единъ за доброволцитѣ, а други за лицата, които трѣба да постѣпятъ по тежобата.

Комисията нехвърли привилегиятъ на кмета въ Столицата, като исключи и думитѣ: »както столпичний кметъ така и«. (Приема се.)

(Чете):

§ 40. До 1-й Май призователнитѣ списъци, които сж съставени въ призователнитѣ участъци, трѣба да бждатъ представени въ окржнитѣ съѣти за разгледане.

Комисията измѣни ерека. Намѣсто »1-й Май«, тури »10-й Май«, защото по нагорѣ продължихме ерока за обнародване, то трѣба да се продължи и тука ерокътъ, за да може да се внесжтъ тѣзи списъци по пълни. (Приема се.)

(Чете):

§ 41. Окржнитѣ съѣти въ пълний си съставъ, подъ предсѣдателството на окржний управителъ, проверятъ правилността и пълнотата на призователнитѣ списъци и поправятъ недостатъцитѣ, които би се оказали. (Приема се.)

§ 42. Слѣдъ проверката на призователнитѣ списъци окржнитѣ управители представятъ до 1-й Юлий въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла свѣдѣния за общото количество на лицата, които сж внесени въ призователнитѣ списъци отъ повѣренното

имъ окръжии и отдѣлно за лицата отъ всѣко вѣроисповѣданне. (Приема се.)

§ 43. Окръжниятъ управителъ отговарятъ за редовността на съставенитѣ въ тѣхнитѣ окръжии призователни списъци. (Приема се.)

VII. За расхвърлянието годишното повикване.

§ 44. Слѣдъ като се получатъ свѣдѣния за количеството на онии, които подлѣжатъ на повикване въ окръжията, Военното Министерство заедно съ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла распредѣлява годишното повикване по окръжията, като показва по колко отъ всѣко вѣроисповѣданне трѣба да се вземе, отъ всѣко окръжие отдѣлно. (Приема се.)

§ 45. Расхвърлянието годишното повикване между призователнитѣ участъци се прави отъ окръжниятъ съвѣти подъ предсѣдателството на окръжний управителъ, съразмѣрно съ количеството на лицата, които сж внесени въ призователнитѣ списъци на участъцитѣ. (Приема се.)

VIII. За повикването.

§ 46. Приеманieto въ служба новацитъ се произвежда отъ особна комиссия, която наченва дѣйствиетата си отъ първий день, който е назначенъ за приеманне.

Комиссията направи поправка въ редакцията. На мѣсто думата «новацитъ се произвежда», каза се: «новобранцитѣ се извършва». (Приема се.)

(Чете):

§ 47. Назначаванieto дени, въ който се наченва приеманieto, сжщо и ерока, въ който приеманieto трѣба да се свърши, става съ Указъ на Негово Височество Князи по предложение отъ Министерскитѣ Съвѣти. (Приема се.)

§ 48. Като се обяви началния день за приеманieto, окръжниятъ управителъ назначаватъ въ призователнитѣ участъци призователни дни и распоредятъ се за повикването въ определенъ день вситѣ лица, които сж внесени въ призователнитѣ списъци, въ онова мѣсто, гдѣто за всѣкий участъкъ ще стане повикването.

Комиссията направи малко по гладкъ члена и по български като каза: «назначаватъ въ участъцитѣ призователни дни». (Приема се.)

(Чете):

§ 49. Отъ явяване въ приемателната комиссия се освобождаватъ:

а) лица, които сж тѣжко болни, ако представятъ свидѣтелство отъ доктора или отъ селскитѣ старѣйшини, че състоянието на тѣхното здравие не имъ позволява да дойдатъ лично въ приемателната комиссия;

б) онии, които се учатъ въ срднитѣ учебни заведения въ Княжеството и вънъ отъ него, до свършъка на образованието имъ.

Комиссията притури въ II. алинея слѣдующата дума: «и външи» учебни заведения. (Приема се.)

(Чете):

§ 50. Лицата, които не сж се явили въ приемателната комиссия и не сж представили законни причини за своето не явяване, броятъ се като избѣгнали отъ изпълнението военната тежба и поради това се предаватъ на сждъ по распореджанието на окръжниятъ управителъ. (Приема се.)

§ 51. Приемателната комиссия дѣйствова подъ предсѣдателството на окръжний воинскитѣ началникъ, или на друго лице, назначено отъ Военний Министръ. (Приема се.)

§ 52. Членови въ приемателнитѣ комиссии се назначаватъ: околийскитѣ началници, всѣкий въ повѣренната му околия, по два чле-

на отъ окръжнитѣ и общинскитѣ съвѣти, единъ гражданскитѣ докторъ и единъ военний.

Всички тия членове иматъ право да гласоподаватъ.

Забѣлѣжка. Въ Столицата околийскитѣ началникъ се замѣнява отъ градекиятъ кметъ. (Приема се.)

§ 53. Окръжниятъ управителъ насѣдаватъ въ приемателнитѣ комиссии само въ онии окръжии, които не сж раздѣлени на околии. (Приема се.)

§ 54. Когато става приеманieto въ участъци, съставени отъ градеко и селско население, единъ отъ членоветѣ на общинскитѣ съвѣти трѣба да бѣди отъ числото на градекиятъ, а другитѣ отъ числото на селскитѣ жители. (Приема се.)

§ 55. Когато става приеманieto въ призователни участъци, въ които нѣма градеко население, и двата члена отъ общинскитѣ съвѣти трѣба да бѣдатъ отъ числото на селскитѣ жители. (Приема се.)

§ 56. Както членоветѣ отъ окръжнитѣ съвѣти, така и членоветѣ отъ общинскитѣ съвѣти се назначаватъ отъ окръжниятъ управителъ. (Приема се.)

§ 57. Докторитѣ, които вѣзватъ въ състава на приемателнитѣ комиссии се назначаватъ: военний — отъ Военний Министръ, а гражданскитѣ — отъ Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла. (Приема се.)

§ 58. Въ онии окръжии, гдѣто не могатъ се назначи военни доктори въ приемателнитѣ комиссии, и двамата доктори могатъ да бѣдатъ отъ гражданското вѣдомство. Военното Министерство за благовременно навѣстива Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, въ състава на кои комиссии трѣба да бѣдатъ назначени доктори отъ гражданското вѣдомство, намѣсто военнитѣ. (Приема се.)

§ 59. Вситѣ въпроси, които би се подигнали въ приемателнитѣ комиссии, рѣшаватъ се по винегласне, а въ случай когато гласоветѣ имѣватъ равни, предсѣдателятъ рѣшава въпроса.

Комиссията направи слѣдующето измѣнение въ постѣдний редъ: гласътъ на предсѣдателя е рѣшающъ, (Гласове: приема се, все едно.) Не е все едно, защото ако се каже, че гласътъ на предсѣдателя рѣшава, то може да се разбере, че предсѣдателя може да рѣши въпросътъ както ще. Работата е само, че той съ гласътъ си, когато другитѣ гласове се раздѣлятъ еднакво, на тая или на другата страна може да надвиза.

Паничерски: Азъ мисля, че най добръ би било, когато гласоветѣ сж равни, жребие да се хвърля. Защото въ този случай ако предсѣдателятъ рѣшава, може да се подозрѣва, че той има хатъръ къмъ едната или къмъ другата страна.

Докладчикъ: Това не е вѣрно, гдѣто г. Паничерски каза, чрезъ жребие да се рѣшава. Ето въ комиссията имаме 6 члена и 7 — ий предсѣдателя, тъй щото ако тримата членове зематъ една страна, а другитѣ трима друга, то тамъ гдѣто се присѣдини предсѣдателя, става вишегласие.

М-ръ Тишевъ: Съ жребие не може да се рѣшава въпросътъ за това, защото тогава, когато членоветѣ на комиссията сж именно 7, предсѣдателятъ ще се лишва отъ правото да гласоподава. А предсѣдателятъ трѣба да си има правото на гласоподаването както и другитѣ членове.

Паничерски: Азъ разбирамъ равноголасието тогава, когато е четно числото на членовитѣ, защото щомъ е не четно числото имъ, не може да бѣде равноголасие. Ако пред-

съдателят си дава гласът, то отъ къмъ която страна се съедини той, тамъ бива и вишегласието. Само когато е четно числото на гласовѣтъ, ако на една страна се държатъ двама членове и заедно съ председателятъ станатъ 3-ма, а също и отъ другата страна оставатъ другитъ 3-ма, тогава трѣба жребие. Ако пъкъ не е четно числото имъ, то тогава не трѣба жребие, защото така никакъ нѣма равнотежасие.

Намѣст. на Воен. Министръ (говори руски:) Азъ считамъ този въпросъ просто такъвъ, че председателятъ прави вишегласие, ако останнитъ членове сж равни. Съ жребие не го считамъ толкова справедливо, да се оставя съдбата на чловѣка на проститъ случай. Когато председателятъ е лице военно, то по практика и знание може по добръ да рѣшава за чловѣкъ въ такъвъ случай съ свойтъ гласъ.

Тодоровъ: Азъ мисля, че предложението на Г. Паничерски е ново и не знамъ, да ли е то подкрѣпено отъ $\frac{1}{4}$ отъ представителитъ, за да може да се разисква. Освѣнъ това предложението му не е умѣстно, понеже е въобще въ практиката, че гласътъ на председателя е рѣшающъ. Това значи, че само гласа му е рѣшающъ, а не да каже на членоветъ: идете си азъ ще рѣша въпросътъ. Когато има 8 чл. въ една комиссия, тогава на която страна се присѣдини той, тамъ се образува и вишегласие.

Паничерски: Казва г. Тодоровъ, че моето предложение било ново и трѣбало да се подкрѣпи отъ $\frac{1}{4}$ отъ представителитъ. Азъ не се съгласявамъ на това, защото това не е предложение, а просто става разяснение по измѣнението на една дума. Самъ той се съгласи, че ще бжджъ 7. членоветъ, а съ председателятъ 8. Азъ по скоро ще постави съдбата на единъ или на други да се рѣшава съ жребие, отъ колкото да се хвърли подозрѣние, че председателятъ въ извѣстни случаи е искалъ да злоупотреби това или онова. Защото ако удобрява Н. Събрание, предлагамъ съ жребие да се рѣшава.

М-ръ Тишевъ: Ако членоветъ на една комиссия сж 8 и председателятъ си дава гласътъ най послѣ, тогава когато тѣ сж раздѣлени на една страна 4, а на друга 3-ма, председателятъ ако иска да злоупотреби, може да вземе страната именно на четирмата, или ако не ще, той взема другата страна. Неговото мнѣние се смѣта по искрено и по право.

Паничерски: Или нѣмога да се изрази добръ, или не искате, г-да, да ме разберете. Г-нъ Тишевъ каза, че ако председателятъ иска да злоупотреби, той може да се присѣдини къмъ болшинството. Тука ако е имало едно мнѣние отъ страна на 3-мата души, тогава нѣмалъ да злоупотреби председателятъ, като се съедини съ тѣхъ и рѣши въпросътъ? за това по правилно ще бжде да се рѣшава съдбата на чловѣка по жребие.

Намѣст. на Военния Министръ (руски говори): Въ настоящий законъ не е показана инстанция, на която може да се апелира. Този законъ е правенъ по съществу-

ющитъ въ Россия закони. Въ Россия се апелира отъ узднитъ комиссии къмъ губернското присѣствие. Но понеже нѣмаме тука губернии, то висша инстанция се показва Министерекий Съвѣтъ; но ако да се е употрѣбило жребие, то тогава не остава никаква апелация.

Предсѣд. Желас ли Н. Събрание да се говори още върху този предметъ? (Не желас.) Приема ли този членъ споредъ редакцията на комиссията? (Приема.) Който не го приема да си дигни ржката. (Само двама.)

Доклад. (чете):

§ 60. За да се подведжтъ новацитъ подъ клетва, въ примателнитъ комиссии трѣба да бжджтъ повикани свещеници, молли и раббини. Тия лица нѣматъ право за гласоподавание.

Тука се поправи само редакцията: намѣсто, »новаци,« тури се »новобранци«; и намѣсто »за гласоподавание,« турна се, »да гласоподаватъ.« Така щото цѣлия § гласи. така:

За да се подведатъ новобранцитъ подъ клетва, въ примателнитъ комиссии трѣба да бжджтъ повикани свещеници, молли и раббини. Тия лица нѣматъ право да гласоподаватъ. (Приема се.)

(Чете):

§ 61. Примателната комиссия, щомъ пристъпи къмъ работата, най напредъ опредѣлява възрастъ на вѣкашенъ изглѣдъ на лицата, за които се спомена въ § 35. (Приема се.)

§ 62. Възрастъ на вѣкашенъ изглѣдъ се опредѣлява въ примателната комиссия по вишегласие. (Приема се.)

§ 63. Лицата, които ще се признайтъ за недостигнали до възрастъ на повикването и които иматъ повече отъ изпекванитъ години, се зачеркнуватъ изъ примателнитъ списъци и се разпускатъ всѣкий въ своя си.

Комиссията на този членъ е измѣнила редакцията въ предпослѣдния редъ, намѣсто: се »зачеркнуватъ,« заличаватъ; Крайнитъ думи: »всѣкий въ своя си« испущатъ се.

Предсѣд. Приемали Н. Събрание този членъ съ измѣнението отъ комиссията. (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 64. Като се свърши опредѣлението възрастъ на вѣкашенъ изглѣдъ, примателната комиссия пристъпва къмъ опредѣляване правата на лицата, за освобождение отъ служба въ постояннитъ войски за всѣкога или за извѣстно време, слѣдъ истичанието на което пакъ има да постъпятъ въ нея. (Приема се.)

§ 65. Слѣдъ свършъка на тая провѣрка председателятъ на примателната комиссия провѣрява по списъка опия, които сж се явили при повикването, като захвани най напредъ отъ доброволцитъ. (Приема се.)

§ 66. Председателятъ, като чете тия списъци, прочита и вситъ бѣлѣжки, внесени въ призователний списѣкъ, за да покаже, на кого отъ повиканитъ каква правдина и на какво основание се пада. (Приема се.)

§ 67. Когато се провѣрмтъ по списъка кои отъ повиканитъ сж се явили, примателната комиссия наченва да приема за служба; при това приемането въ служба се наченва съ медицинското преглѣждане доброволцитъ.

Комиссията и тука направи само редакционно измѣнение: нехвърли думата »за служба«, понеже се разбира, че ще приеме само служба. Заради това я нехвърли да не се помѣнува втори пътъ. (Приема се.)

Доклад. (чете):

§ 68. Следъ подписването една частъ отъ изискваното количество новаци по расписанието съ добровоци, комисията подписува останалото по расписанието количество съ онии 20 год. ергени, които сж пълтали годни по своето физическо състояние, при това ако и такива пълтажтъ по много отъ колкото се искатъ по расписанието, то между тѣхъ се хвърля жребие и на онаки — остатъкътъ се подписува отъ такива 20 годишни ергени, на които сж дадени права по семейно положение и сж освободени отъ служба за всекога или временно, споредъ въбудениятъ въ комисията прешприи, които въ тоя случай сж се рѣшавали по висшегласие.

Комисията направи само тия редакционни поправки: намѣсто думата »новаци,« тури »новобранци«; намѣсто »ергени« »момци,« и намѣсто »годни« »способни«.

Предсѣд.: Има ли нѣкой да говори?

М-ръ Тишевъ: Въ законопроекта стои думата »ергени,« която комисията замѣнила съ »момци.« Обаче и едната и другата думи не сж пълни, и едната и другата означаватъ хора не женени, а въ войската се взиматъ и женени хора. Заради това по добръ е да се употреби думата »младежъ« която обѣема хора на 21 годишна възраст — и женени и неженени.

Докладчикъ: Отъ страна на комисията нѣмамъ нищо противъ това, защото се е сжщото, но дѣйствиелно думата »младежъ« има по общъ смисълъ, нежели думата »момци«.

Тодоровъ: Ние не можемъ да сравнимъ думата »ергени« съ »момци«. »Ергени« сж не жененитѣ, а »момци« младитѣ хора. За това думата »момци« по хубаво ще стои тука, понеже ние нѣмаме »младежъ« въ войската, по »момци«, т. е. юнаци. Комисията е измѣнила думата »ергени« въ »момци«, за да не се отърватъ чрезъ женитба отъ военна повинность.

Паничерски: Подъ думата »момци« азъ разбирамъ неженени хора, което въ женския родъ знамѣнува момн неженени. За това опредѣлението на г-на М-ра на Вхтрѣшнитѣ Работи е най правилно, защото подъ »младежъ« се разбиратъ хора женени и неженени.

Пановъ: Азъ нѣма да се чуди, че г-нъ Паничерски така разбира работа та. (Веселостъ.) Едно само ще напомни, че когато се каже: »напредъ момчета!« ще каже: »напредъ млади юнаци«, а пикакъ се не казва »напредъ младежъ!« Ако има нѣгдѣ да употребяватъ въ този смисълъ тая дума, то това е просто, че не я разбиратъ.

М-ръ Тишевъ: Дѣйствиелно и за жененитѣ хора се употребява думата »момчета«, но тогава показва зависимость, понеже единъ по голѣмъ человекъ може на по долини да каже »момче«. Въ войскага означава като юнакъ; на примѣръ войводитѣ наричатъ своитѣ хора »момчета«, а и господарѣтъ називава своитѣ хора, били тѣ женени или не, момчета. Думата »младежъ« обаче по добръ отговаря на това, което искаме да изразимъ въ проекта.

Тодоровъ: Азъ мисля, че съ думата »момци« не се различава да ли сж женени или не, и тѣзи разлика нѣма да правимъ. За това повтарямъ, че комисията праведно е пехвърлила думата »ергени« и употребила »момци«. Има въ българскитѣ пѣсни: »събира момци подъ байрикъ«, — ще каже, че събира юнаци, а не женени или ергени. Заради това да остане споредъ мнѣнието на комисията.

Соколовъ: Освѣтъ това думата »младежъ« нѣма си мѣстото и защото въ този § се говори и за добровоци, на възраст отъ 20 до 30 год. Следователно тѣ вече не сж »младежъ«, но »момци«.

Паничерски: Г-нъ Соколовъ смѣсва добровоцитѣ съ обикновеннитѣ войници, които се взиматъ подъ тегаба. Колкото за въпросътъ, че въ българскитѣ пѣсни се казва: »събира момци«, то се разбира, че единъ человекъ момъкъ е на 25 год. и може да бѣде и на 30 и 40 години не жененъ. Той ще бѣде момъкъ, юнакъ. Командантина казва: »напредъ момчета« но казва и: »напредъ юнаци«. Но въпросътъ е, че въ българскитѣ языкъ »момъкъ« значи не жененъ, а подъ думата »младежъ« се разбиратъ венчки млади хора.

Славейковъ: Азъ мисля, не е да се разисква този въпросъ, защото языкътъ ни не е опредѣленъ още. И женитѣ на мъжетѣ си казватъ: »момъкътъ ми«. Следователно думата »момъкъ« не ще каже, че не е жененъ единъ человекъ. Стига съ тѣзи разсѣждения, но да пдемъ по нататъкъ.

Предсѣдателъ: Желас ли Нар. Събрание още да се говори? (Не желас.)

Свящ. Радевъ: Върху сжщия членъ има да открии и другъ единъ въпросъ. Въ него по доло отъ половината се казва, че недостатъка се допълнява отъ такива 20 год. ергени, на които сж дадени права по семейно положение и сж освободени отъ служба, за всекога или временно. Споредъ менъ когато единъ человекъ се освободи за всекога, той не може вече да се взема въ войска. За това тѣзи дума да се пехвърли. Само временно които сж освободени да могатъ да се взиматъ.

Докладчикъ: Азъ бихъ желалъ, да ми обясни г. предговорившии, какъ ще се взема въ войска онзи, който въ онова време отсъствова по причина на болѣсть? Азъ мисля, че такива хора не могатъ да се взематъ, а на мѣсто тѣхъ ще се взематъ други, които сж здрави, защото войската на всекий начинъ трѣба да се попълни.

Свящ. Радевъ: Добръ. Тогава комисията не трѣба да припознава никого, че се освобождава конечно. Щомъ е веднажъ освободенъ съвършено, той трѣба да се остави.

Докладчикъ: Комисията по списъцитѣ отдѣли единъ, които за винаги сж освободени, а други за временно, по болѣсть и по други причини. Комисията има назначено колко хора трѣбватъ и като исклучи онни, които не могатъ временно да влѣзатъ, а нѣма да се допълни изискуемото число, тогава отъ гдѣ ще дири? Тогава раз-

бира се, че трѣба да вземе отъ тѣхъ, които сж освобождени за винаги.

Свящ. Радевъ: Въ таквъ случай има противорѣчие, че който се исключаваша за всекога отъ военната повинность, пакъ се повиква. Споредъ менъ въ таквъ случай по добръ е тѣзи дума »за всекога« да я нѣма; остава обаче на Н. Събрание да се произнесе.

Предсѣдателъ: Желас ли още нѣкой да говори?

Намѣстн. на Воен. Министръ: (Говори русски.)

Докладчикъ: Г. Намѣстникъ на Воен. Министръ каза, че тука думата е съвършено на мѣсто. Въ 18 § се споменува, че се освобождаватъ временно отъ военна служба онѣзи, които сж едини на баща по семейно положение, то се предполага, че ще има и други, които ще вършатъ работата вмѣсто тѣхъ. Но и когато още нѣма таквизъ намѣстници, тогава тоже ще се взиматъ тия, ако има нужда. За това твърдѣ добръ е казано въ този § и нѣма нужда да се отхвърля тѣзи дума.

Паничерски: Азъ мисля, че въ §-тѣ не стои така както казва г. Намѣстникъ. Тамъ стои: »недостатъка се подпѣлява отъ такива 20 год. ергени, на които сж дадени права по семейно положение и сж освобождени отъ служба на всекога«. Значи тѣ сж освобождени на всекога, но ще се взиматъ; отъ това излиза противорѣчие. Освободения веднажъ за всекога, дохожда, че подиръ нѣколко дни го взиматъ пакъ. Това е страшно противорѣчие!

Намѣстн. на Воен. Министръ: Азъ противъ измѣняването на редакцията нѣмамъ нищо, но тука е рѣчь за това, предварително въ комисията съ опредѣлява, кои по семейно положение могатъ да иматъ право да бждатъ освобождени.

Ако е достаточнo числото, то тѣ се освобождаватъ; ако пъкъ числото при набора се оказва недостатъчно, то ще се взематъ и отъ тѣхъ, които сж били назначени за освобождението.

Паничерски: Въ този случай разбирамъ припомняванията на г. Намѣстника. Но да се разясни този § да не стои така, както тука; понеже азъ разбирамъ тука, че ще се взематъ тѣзи, освобожденитѣ за всекога. За това съгласенъ съмъ да се измѣни редакцията.

Д-ръ Беронъ: Тука се говори само за необходима нужда; тогава ще се взиматъ.

Кърджиевъ: Азъ мисля, че когато Събранието прие § 18, въ който се говори за освобождение отъ войската по причина на важни семейни обстоятелства, именно ако се вземе единъ синъ отъ една майка, тогава майката остава въ най лошо положение; ако се вземе братъ на вдовица сестра и тя остава въ лошо положение; впрочемъ ако Н. Събрание приеме да бждатъ освобождени за всекога, тогава не трѣба даже да се каже въ тѣзи статьи, че е възможно да се взематъ и тѣ въ нуждин случай.

Д-ръ Антоновъ: Азъ мисля, че този § е рѣшенъ съ § 19, когато приехме. Съ него се обяснява твърдѣ лесно работата:

(Чете го.)

Значи не се освобождаватъ таквизи.

Паничерски: Ако удобри Н. Събрание, да се даде тѣзи редакция: »недостатъка се поплѣнява отъ такива 20 год. младежи, на които сж дадени права по семейно положение и които би могли да бждатъ освобождени при този случай, когато става наборъ«. Значи не тѣзи, които сж били преди освобождени.

Тодоровъ: Тука въпросътъ се разясни отъ § 19, който се прочете отъ г-на д-ра Антонова. Ясно стана, че ако не достигатъ тѣ, то се взиматъ онѣзи, които сж освобождени за всекога по висшегласне, но не съгласне на комисията. Наприм.: ще взематъ единъ синъ на войска, на когото бащата е на 55 год. старъ, комисията ще разгледва бащата да ли е способенъ или не е за трудъ и ще даде на висшегласно въпросътъ; напр.: 5 гласа противъ 3 казватъ, че не е способенъ. Ако го цѣлата комисия признае, че трѣба да се освободи, то нѣма да го търенимъ, за да подпѣлимъ недостатъка. Следователно законътъ е ясенъ и не трѣба никакво измѣнение.

Докладчикъ: Искамъ да възрази на г-на Паничерски, че тука нѣма никакво противорѣчие, защото този § предполага свързка съ § 19, гдѣто се говори за тѣзи лица, които получаватъ тѣзи правдини и казва, че се лишаватъ въ известни случаи; а този параграфъ казва, какъ се допълнява войската, т. е. че се взематъ най напредъ доброволци, а послѣ онѣзи, които споредъ § 18 се лишаватъ отъ правото на освобождение. Така щото противорѣчие нѣма.

Предсѣдателъ: Желас ли Н. Събрание да се говори още по този предѣтъ? (Исчерпано е!) Приема ли Н. Събрание 68 чл. съ поправката отъ комисията? (Приема.) Койго не приема да си дигне ржката. (Маячина.)

Докладчикъ (чете):

§ 69. Преди да се начене изваждането жребнето, предсѣдателъ провѣрива приготвенитѣ номерирани билети съ числото на внесенитѣ въ призователнитѣ списъци лица, които подлѣжатъ да се приематъ въ служба. Слѣдъ това, при предсѣданството имъ отъ предсѣдателя, билетитѣ се сгъватъ, размѣсватъ и пускатъ въ санджето. (Приема се.)

§ 70. При изваждане жребнето лицата отдѣлно се извикватъ отъ предсѣдателя по оная послѣдователность, по която сж тѣ записани въ призователнитѣ списъци. Вѣстникъ отъ повиканитѣ изважда си номера на жребнето. Извадении номеръ най напредъ се прочита високо отъ одного изъ членовѣтъ на комисията заедно съ името на лицето, което го е извадило, послѣ се дава отъ члена на комисията, за да го провѣри и забѣлжи въ призователнитѣ списъкъ и най послѣ се дава на тогава, който го е извадилъ.

Тука комисията измѣни само редакционна погрѣшка: »тогова« съ »оногова«. (Приема се.)

(Чете):

§ 71. Изваждането помернитъ жребия трѣба да се свърши въ единъ день. (Приема се.)

§ 72. При изваждането помернитъ жребия трѣба да се вадятъ слѣдующитъ правила:

- а) съиджчето трѣба да е турнато на открито мѣсто;
- б) помернитъ жребия се изваждатъ публично;
- в) оии, който изважда жребие, трѣба ржката си да отголи до лакътя;
- г) освѣтътъ тоя, който изважда жребие, никой нѣма право да се доближава до съиджчето и
- д) всѣкий изважда жребие само единъ нѣтъ. Оня, който е извадилъ жребие, отбива тежобата споредъ извадения номеръ, дѣже ако го е извадилъ и по нѣкакво недоразумѣние преди да му дойде редътъ.

Комисията е направила само една забѣлжка, въ 5 алинея, именно: намѣсто «отбива тежобата» — «носи тежобата». (Приема се.)

§ 73. Медицинското преглѣждане доброволцитъ и новацитъ става споредъ притурения тука «наставления за докторитъ въ приемателнитъ комисии», надъ което особено трѣба да наблюдава предсѣдателтъ на комисията.

Тука е направено слѣдующето измѣнение: «медицинското преглѣждане доброволцитъ и новобранцитъ става споредъ особени наставления за докторитъ въ приемателнитъ комисии изработени отъ Върховний Медицинскій Съвѣтъ, надъ което трѣба да наблюдава комисията».

Намѣст. на Воен. Министръ: Тука има дума «притурениятъ» понеже наборътъ става вече по тѣхъ тѣзи година и препроводени сж тѣзи правила като временни, а заедно съ тѣхъ и правилата за докторитъ. Тѣзи правила за докторитъ не се представляватъ въ Н. Събрание, защото съвършено зависятъ отъ медицинското управление.

Предсѣдателъ: Приема ли Н. Събрание този членъ съ измѣнението на комисията? (Приема се.)

§ 74. Ония, които презъ времето на преглѣждането, казватъ, че страдаятъ отъ епилепсия или друга нѣкоя скривна болѣсть, която имъ препятва да служатъ въ войската, ако има съмнѣние въ това, препращатъ се отъ комисията въ най близката болница, за да се испита способността имъ за носение военната служба. (Приема се.)

§ 75. Показанитъ на докторитъ относително преглѣданитъ лица, че сж способни или не за служба, не могатъ да бждатъ задължителни за приемателната комисия.

Тука има слѣдующето измѣнение: прибави се думата: «въ съмнителенъ случай», въ втората алинея (Приема се.)

(Чете):

§ 76. Презъ времето на медицинското преглѣждане лицата, които се приематъ, предсѣдателтъ на комисията или лицето, на което е той поръчилъ своята длъжностъ, прави веднага забѣлжка ерѣшу името на всѣкого отъ преглѣданитъ «годенъ за дѣствителна служба», «освободенъ отъ дѣствителна служба на еди-кой срокъ, по еди-каква си болѣсть», «освободенъ за всѣкога отъ носение военната тежоба по еди-кой болѣсть или сжатажтъ, и съгласно съ еди-кой си пунктъ отъ наставленията за докторитъ въ приемателнитъ комисии», «признанъ за неспособенъ да носи военната служба за малкиятъ му рѣстъ».

Комисията направи слѣдующето измѣнение: намѣсто «годенъ» — «сгоденъ», намѣсто «на еди-кой срокъ» —

«на еди-какъвъ срокъ». По доло исхвърли думата «сжатажтъ», турна: «тѣлесенъ недостатѣтъ». И намѣсто «за малкиятъ му рѣстъ» — «поради малкиятъ му рѣстъ». (Приема се.)

(Чете):

§ 77. Лицата, които сж признани за годни въ военната служба и които сж влѣжлив въ състава на исканото число отъ участъка новаци, броятъ се за приети на служба и се занесватъ педнага въ приемателната расписъ.

Тука стана редакционна поправка; на мѣсто «новаци» — «новобранци». (Приема се.)

§ 79. Всѣкому, който е участвувалъ въ повикването, по не постъпилъ на служба въ постояннитъ войски, се дава свидѣтелство, че се е явилъ да испитва военната си тежоба; а именно:

а) на признания като съвършено неспособенъ за служба безсрочно свидѣтелство за освобождаването му на винаги отъ службата;

б) на онии, които не сж били взети по причина, че е имало излизантъ, безсрочно за това свидѣтелство, като се означа въ него и номерътъ на жребиято му и

в) на лицата, които сж получили временно освобожение отъ постъпването имъ въ служба, временно свидѣтелство съ точно обозначение, за какво е то дадено и кога се свършва срокътъ му.

Тука нѣма никаква забѣлжка, освѣтътъ редакционна поправка, въ 1. алинея: намѣсто «на признания» — «на признатия»; на мѣсто «за освобождението му на винаги отъ службата», — «за освобождението му за винаги отъ служба». (Приема се.)

(Чете):

§ 80. Въ работитъ на приемателната комисия влѣзва и това, да прочете въ всеуслухание списъка на приетитъ въ дѣствителна служба новаци и да приведе послѣднитъ подъ клетва споредъ притурената тука форма.

Тука станаха тѣзи измѣнения: намѣсто «новаци» — «новобранци». Исхвърли се думата «тука» и се турн думата «при това форма». Клетвата ще я прочетъ послѣ този параграфъ. (Приема се.)

Д-ръ Антоновъ: Тука се каза, че се прилага форма на клетвата; трѣба непосредствено да се приложи.

Докладчикъ: Азъ казахъ, че слѣдъ този параграфъ ще я прочетъ, или ако желае Н. Събрание да я прочетъ сега. (Гласове: послѣ.)

Предсѣдателъ: Може да се прочете подиръ послѣдната редакция. (Гласове: послѣ.)

Приема ли Н. Събрание 80 чл. споредъ поправкитъ на комисията? (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 81. Слѣдъ като положатъ клетва новацитъ, предсѣдателтъ на приемателната комисия прави разбивка на новацитъ по родовѣ на оружията и ги предава на военнитъ приемачи.

Тука стана слѣдующето измѣнение: намѣсто «разбивка» — «распредѣление»; и намѣсто «новаци» — «новобранци».

Кърджиевъ: Намѣсто «прави распредѣление» да се турн «распредѣли».

Председателъ: Желас ли нѣкой да говори? (Не желас.) Приема ли Н. Събрание този членъ споредъ измѣненіето на комиссията? (Приема се.)

Докладчикъ (чете):

§ 82. Числото на новациѣтъ, които е трѣбало да постѣпятъ въ вѣско окръжие и порядѣкътъ, по който трѣба тѣ да се распредѣлятъ по родовѣтъ на оръжіята, показани сж въ притуреното тука расписание.

Тука стана слѣдующето измѣнение: намѣсто «новаци» — «новобранци», и по доло, на мѣсто «показани сж въ притуреното тука расписание» — «показватъ се въ особно расписание». Това расписание отъ д-ра не трѣба да се тури въ законопроекта, защото може и да се измѣнява; а послѣ ще се приложи на означеното му мѣсто. (Приема се.)

(Чете):

§ 83. Въ сѣкий день на приеманіето, доброволцитѣ и новациѣтъ наченватъ да се хранятъ въ смѣтка на хазната.

Комиссията измѣни само думата «новаци» съ «новобранци». (Приема се.)

(Чете):

§ 84. Първообразнитѣ призователни списѣци, съ подписитѣ на вситѣ членове отъ приемателната комиссия, пазятъ се у окръжнитѣ воински началници, а преписи отъ тѣхъ засвидѣтелствувани отъ председателя, се даватъ на окръжнитѣ началници за знание и ръководство.

Тука се исхвърли думата «началници» и се замѣни съ «управители». (Приема се.)

(Чете):

§ 85. Председателитѣ на приемателнитѣ комиссии, сжщо и окръжнитѣ управители всѣкий день съобщаватъ съ телеграмми на своитѣ министри за вѣрвеза на приеманіето новациѣтъ, или ако нѣма въ мѣстото телеграфни станции, съ нароченъ чловѣкъ се занасятъ телеграммитѣ до най близката телеграфна станция всѣкий день.

Тука нѣма никакво измѣнение, освѣнъ — «новаци» съ «новобранци». (Приема се.)

(Чете):

За воинската клетва.

„Общавамъ се и се кълнжъ въ името на Всемогущаго Бога, че азъ, който съмъ повиканъ въ редовѣтъ на войската на Българското Княжество, ще слугувамъ честно и вѣрно на Негово Височество Българский Князь, и като изпълнявамъ точно и безпрекословно всичкитѣ му заповѣди, нѣма да пожала живота си, както въ мирно време за запазване реда и законитѣ на страната, тѣй сжщо и въ война противъ враговетѣ на моето отечество, въ свидѣтелство на което цѣлувамъ Кръста и Св. Евангелие. Аминъ“.

Тѣзи клетва е за християнитѣ, послѣ слѣдва на турски и еврейски языкъ. Въ клетвата за мохамеданскитѣ войници на мѣсто Кръста и Евангелието, кълнжтъ се на Корана и въ своята Вѣра, че ще изпълняватъ сжщо както нашитѣ войници заповѣдитѣ на Князи. Евреитѣ пакъ се кълнжтъ на Талмуда.

(Чете еврейската клетва):

„Общавамъ се и се кълнжъ въ името на Всемогущий Богъ Израилевъ и въ неговитѣ заповѣди за това, че азъ, който съмъ

повиканъ въ редовѣтъ на войската на Българското Княжество, ще слугувамъ честно и вѣрно на Негово Височество Българский Князь, и като изпълнявамъ точно и безпрекословно всичкитѣ му заповѣди, нѣма да пожала живота си, както въ мирно време за запазване реда и законитѣ на страната, тѣй и въ война противъ враговетѣ на моето отечество — въ свидѣтелство на което цѣлувамъ думитѣ на заповѣдитѣ“.

(Чете клетвата за турскитѣ войници):

Общавамъ се въ името на Високославния Коранъ, като произнасямъ клетвата „Валлахи, Биляхи, Таллахи“ въ това, че азъ който съмъ повиканъ въ редовѣтъ на войската на Българското Княжество ще слугувамъ честно и вѣрно на Негово Височество Българский Князь, и като изпълнявамъ точно и безпрекословно всичкитѣ му заповѣди, нѣма да пожала живота си, както въ мирно време за запазване реда и законитѣ на страната, тѣй сжщо и въ военно противъ враговетѣ на моето отечество — въ свидѣтелство на което цѣлувамъ Преславния Коранъ. Аминъ“.

На комиссията вчера е доставена тая клетва тѣй; тя не е нищо забѣлѣжила за нея и азъ я прочетохъ така, както е пратена отъ Военното Министерство.

Недѣлковичъ: Комиссията може да я преглѣда и да се остави за послѣдната редакция на закона.

П. Станчовъ: Тѣзи клетва е както всичкитѣ клетви, за това послѣ прочитаніето и отъ г-на докладчика не остава друго, освѣнъ да се произнесемъ. Защо само напусто да се препира комиссията?

Недѣлковичъ: Въ отговоръ на г-на Станчова ще кажа, че комиссията нѣма защо да се препира, когато нѣщо преглѣжда; а послѣ Събранието ще се произнесе върху нея.

Председателъ: Приема ли Н. Събрание предложението на г-на Недѣлковича? (Приема се.)

Времето минава. Желас ли Н. Събрание да продължаваме още? (Не желас.) Утрѣ на дневнѣй редъ ще имаме, ако г. докладчикъ може да приготви послѣдната редакция на този законопроектъ.

Д-ръ. Молловъ: Желая да бжде на дневнѣй редъ моето запитване, което ще да направя на г-на М-ра на Просвѣщеніето, именно за състояніето на софійската гимназия.

Стамболовъ: Утрѣ и азъ имамъ едно предложение отъ страна на 45 души, за да се даде избирателния законъ както за Великото, тѣй и за Обикновенното II. Събрание, на една комиссия да го преработи.

Самсаровъ: Азъ имамъ едно запитване къмъ г-на Министра на Войната. Азъ може или да го прочетъ, или да го дамъ писмено и да остане за утрѣ на дневнѣй редъ. Това е върху поведението на нѣкои военни чиновници. (Гласове: не се чува.) Ще искамъ нѣкои разяснения върху поведението на нѣкои военни чиновници въ упражнението на тѣхнитѣ длжности въ военното положение по гоненіето на разбойницитѣ.

Еремия Гешовъ: Нашето предложение сжщо трѣба да бжде на дневнѣй редъ, което снощи заявихме. Въ миналата сесия този въпросъ се рѣши и се введе въ протоколитѣ, но не е положенъ въ законна сила. Той

се отнася именно до представители, които сж и чиновници, и получаватъ заплатата и като депутати. (Съгласни.)

Стамболовъ: Днесъ се разгядва законопроекта, който остава отъ вчерашното заседание, а утрѣ ще ни бжде на дневний редъ най напредъ предложението на г. Ер. Гешова, така щото той да не се беспокои.

Предсѣдатель: И така на дневний редъ утрѣ ще имаме четението послѣдната редакция на този законопроектъ, послѣ внасянието законопроекта за цифлицитѣ, послѣ предложението на г. Ер. Гешова и законопроекта за подданството.

За послѣдния законопроектъ е избрана комисията още отъ лани, само тѣзи г-да, които съставятъ комисията, кога ще могатъ да го представятъ. Най послѣ ще имаме запитванията, които сега се споменаха.

Наумовъ: Въ тази комисия бѣше членъ и г. Минчовичъ, който го сега нѣма.

Предсѣдатель: Ако е готова комисията съ работата си, тогава нѣма нужда за новъ членъ, а ако не е, тогава да се избере. И това ще ни бжде на дневния редъ. За сега заседанието се затваря.

(Конецъ въ 5 часа.)

Предсѣдатель: **П. Р. Славейковъ.**

Подпредсѣдатели: { **С. Стамболовъ.**
Н. Сукнаровъ.

Секретари: { **Ив. Даневъ.**
Хр. Баларевъ.
В. П. Золотовъ.
К. Коевъ.
Р. Каролевъ.
Хр. Грънчаровъ.
Райчо Поповъ.
В. Радославовъ.

Управитель на стенографическото бюро **А. Безеншекъ.**